

Se Tavallinen Tarina? (Kertomus perustuu tositapahtumiin)

Miia Huttu

Olipa kerran Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri. Tuollainen pieni ja hiljainen olento, joista silloin tällöin kuulee puhuttavan yliopistonkin käytävillä.

Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri oli vuosien ajan ollut kiltti opiskelija. Hän oli istunut luennoilla, tenttinyt ahkerasti ja opiskellut jopa kesäisin täyttääkseen eduskunnan viisaiden hänelle asettamat vaatimukset kohtuullisesta valmistumisajasta.

Toki Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri oli joutunut tekemään myös palkkatyötä henkensä pitimiksi. Monet monituiset illat hän oli siivonnut porraskäytäviä, myynyt kaljaa lähi-Siwan kassalla ja alistunut toisinaan jopa siihen kaikkein alhaisimpaan ja halveksituimpaankin työhön – nimittäin telemarkkinointiin.

Nyt kaikki tuo oli kuitenkin takanapäin. Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri oli tyytyväinen itseensä, sillä hän oli valmistunut keskiavertajassa, selvinnyt opinnoistaan ottamatta opintolainaa ja suorittanut tutkintonsa aivan kohtalaisilla arvosanoilla. Kaikki oli siis tapahtunut juuri niin kuin pitikin, mutta elämä ei näyttänytkään palkitsevan Vasta Valmistunutta Filosofian Maisteria mielenkiintoisella työpaikalla ja muhkealla palkkapussilla, kuten Raimo Sailas oli luvannut.

Koska hänellä ei ollut oman alan työkokemusta, hän ei yrityksistään huolimatta onnistunut saamaan töitä. Työpaikkailmoituksissa haettiin enimmäkseen sairaanhoitajia, hitsaajia, insinöörejä ja lääkäreitä, eikä kukaan ei tuntunut kaipaavan Vasta Valmistuneen Filosofian Maisterin palveluksia. Viimein hänen oli kerättävä rohkeutensa ja astuttava nöyränä sisään paikallisen työvoimatoimiston ovesta. Vasta Valmistuneen Filosofian Maisterin oli ilmoitauduttava työttömäksi työnhakijaksi.

Työvoimatoimistossa Vasta Valmistuneelle Filosofian Maisterille selvisi, että kaikki työttömät eivät tässä – sosiaalietuuksien ihmemaaksikin kutsutussa – valtiossa saakaan työttömyyskorvausta. Kyllästyneen näköinen virkailija selitti, että Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri ei ollut oikeutettu työttömyyspäivärahaan, sillä hän ei täyttänyt siihen vaadittavaa työssäoloehto. Työssäoloehto olisi täyttynyt, mikäli Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri olisi viimeisten seitsemän vuoden aikana ollut kokopäivätyössä vähintään kymmenen kuukauden ajan. Satunnaiset ilta- ja viikonlopputyöt eivät kuitenkaan riittäneet työssäoloehdon täyttymiseen. Virkailija lohdutti pettynyttä Maisteria sillä, että tälle maksettaisiin kyllä työmarkkinatukea, mikäli hän kykenisi osoittamaan, ettei saanut tuloja muualta. Työmarkkinatuki oli näet tarveharkintainen.

Onnettomuudekseen Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri oli kuitenkin jonkin aikaa sitten rakastunut. Hän oli jopa ollut niin ajattelematon, että oli juuri ennen valmistumistaan muuttanut yhteen rakkautensa kohteen kanssa. Tämä sinänsä varsin viaton asia muuttui

Kelan toimistossa asioidessa kohtalokkaaksi. Kyseinen avopuoliso oli näet kauppatieteiden maisteri ja melkoisen hyvin palkatussa työssä kansainvälisessä IT-alan yrityksessä. Kelasta kerrottiin, että puolison tulojen vuoksi Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri ei saisi työmarkkinatukea kuin joitain kymmeniä euroja kuukaudessa.

Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri oli lannistunut. Mitä oli tapahtunut lupaukselle korkeakoulutuksen takaamasta varmasta toimeentulosta ja turvatusta tulevaisuudesta? Mitä hyötyä oli ollut nopeasta valmistumisesta työelämään, joka ei kuitenkaan näyttänyt palkitsevan opinnoistaan ripeästi suoriutunutta maisteria? Missä olivat ne luvatut työpaikat, joiden täyttämiseksi opiskelijoita kiristetään ahkeroimaan nopeammin ja suorittamaan suppeampia tutkintoja? Yhdestä asiasta Vasta Valmistunut Filosofian Maisteri oli kuitenkin iloinen. Nimittäin siitä, että ei ollut tullut ottaneeksi sitä opintolainaa.

